

บท กต

๒๘
แก ผศ

(ประเพณีรัฐอักษร ราชอาณาจักร)

จ. ศ. ๓๒๘

โรงพิมพ์ศุภการจำรูญ

เลขที่

895.9112

เลขที่

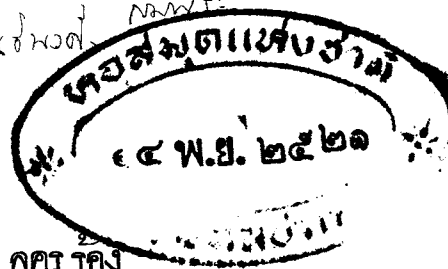
26.234 UD

เลขที่

2.09 M/STO

16.006

นางสาวประไพ นามขันธ์

บทละครเรื่อง

เรื่อง แก้วเม็ด

(ประเพณีรัฐอักษร ราม)

ตอนที่ ๑

(ตัด สวาทิ) ฉาก รูปใน ห้องไฮเตด ตัว ละคร

มี ชุน กำจัด แม่ สาว น้อย ศรี นวด กับ นาง เนียน บ่าว
สาว น้อย กำจัด ราคาญ ช้อ ท่าน ชุน เถาะแคะ เกี้ยวไม่
รู้ แต่รู้ รอด

แม่ไปไม้ ๑ (ศรี) อีนัน นึก, รู้ คู้กว่า, ถ้าท่าน
ชุน เด็ก หมก มุ่น, เดี่ย ตัก ที่, จะ ตี กว่า ประทาน โทษ,
ไปรด อีนัน, เกิด ท่าน ค้า ถึง เวลา, นำ จะ ไป, เดี่ย ให้ พัน
อีนัน เมอ, เหลือ ราคาญ, ท่าน ก็ รู้ แคน งาม อยู่, จู้, ไม่

คดี สวดดี

มี ผล ท่าน ดด ^{ซัก} ^{ซัก} เกยว, เกยว พาด, นาน เค็ม ทน ^{เข้า}
 เวียน วน, รัก จี้ รัก, ไม่ อยากร พัง อิดัน บอก, ออก แดง ๆ,
 ไร่ แกดัง ต่อ ใน ซาคิน, แล้วไม่ ขอ, สวดดี หวัง ไร่
 มารยง, สิ่ง มารยา, ว่า ดัง ๆ ก็ ยิง บัง, ทดง ทดง, ดง เคียด
 แค่น จะ น้อยใจ, ก็ มิใช่, น้อยใจ ทุกข์ อิดัน ส่นุก, เสีย
 นะ หนาว, คุณ อย่า แค่น โส่ย เกดียด ทำ, หน้า บุด, พุด
 แกน ๆ นำ อยา แสง, แล้ว ท่าน ชุน, คุณ เขาใคร ๆ
 ๘ คำ เจรจา (ชุน กำจัด ^{ซัก} พิน เสีย หน้า เสีย)

อกโครง ๑ (ชุน กำจัด ปาก สิ้น ไทโซ) ฉิน
 จะไป, แต่ ต้อง ไซ, ความ จริง ก่อน พัง หนะ หด่อน, ฉิน
 ตำรอก, บอก หด่อนให้ ฉิน อยู่นี้, หด่อน มิ หดง, ว่า จงใจ
 ด้วย รักใคร่, งอ แง, แม่ ศรี นวด ^{ซัก} เสีย เงิน, เสีย เวลา,
 อาษา ส้มค้ เพราะ ความ รัก, หด่อน อย่า เขาตา, เขา จะ
 สรวด หดง เช่น นั้น, ชัน ละ คิด, มิติ ขมวน รูป อ้วน

แก้ผิด

๓

ท้วน, หน้า, แม่, คำ, แม่, เจ้า, ประ, คุณ, ด้วย, เบา, ฉา, ตา,
ปลา, ดูก, จุก, คอ, ราก, ปาก, ก็, ควาก, ตมูก, เป็น, เหมือน,
เงิน, มุ่น, ฉิน, ไม่, เชื้อ, เบื่อ, นัง, บัง, สัก, โคม, แมง,
กะพรุน, เจ็บ, ๆ, กำ, เร็บ, ไย, ข, ๖, คำ, เจรจา, (พูด,
โดย, โท, โส, แก้, หน้า, แม่, ศรี, นวด, ทำ, ใจ, ค้ำ, ยม, เณย)

อมเมียด ๑ (ศรี, นวด) อฉิน, เชื้อ, ตั้, ๆ, ไม่, มี,
แหง, เงิน, ที่, แวง, ก้, ของ, อฉิน, มัน, เป็น, ใหญ่, หง, รูป,
โคม, โนม, พร, ณ, อฉิน, เมื่อ, ไว้, เพียร, กิน, ไซ้, ใคร, ก็, รู้,
เจ้า, ชู้, ฉิน, (ชุน, กำ, จัด) จริง, ของ, แม่, แท้, ๆ, เทียว, เด็ด, ยอ,
ฉาด, ฉิน, ไม่, ปราบ, นา, เมีย, เด็ย, วา, ศรี, บอก, ตาม,
ตรง, ไม่, เคย, หง, ใคร, สัก, ที่, โส, ย, สัน, ซา, คิ, อี้, สัก, ตรี,
อับ, ปรู้, นัก, ถึง, ต่อ, ไป, ฉิน, ก็, ไม่, รัก, ใคร, หง, ฉิน, เป็น,
หง, ษ์, มิ, ของ, ม, ไป, จม, ปลัก, (ศรี, นวด) เพศ, อฉิน,
ทราบ, ว่า, ท่าน, ไม่, จง, รัก, เขา, คง, จัก, ชัน, เชื้อ, ไม่, เด็ย, ใจ

(ขุนกำจัด) อย่า หยั้น เขี้ยว, เดย แฮ้, แม่ ศรี นวด หดง
 หึง บ้วน, มง งาม, จะ ร้าย ใหญ่ มี นึก น่า, หัว ร้อ เด่น,
 ละ เป็นไร อย่า เหนอไป, จะ ต้อง แสบ, แหนบ ผู้ชาย
 หนอย ดวง ต้อ, ให้ ฉัน ป้อ, ว่า ห่อ นรัก เดียว น สี, วิ
 ผดัก, หัก รัก หาย (ศรี นวด) เท่านั้น ที่, อย่า อวด ตี,
 อธิบาย ม้า นำ ตาย, เตอะ ปาก, ไม่ อยาก พัง ชัน อี
 ชน, ว่า อิดัน, ทอด เด่น ห้ ช่าง คน, เขา เอง ๆ, นัก เถง งัง
 ที่ อิดัน, อดใจ, ไม่ ตึง ตัง บด้อย ให้ คตัง, เพ้อถอ, เพราะ
 จำใจ ไม่ มี ทาง, อย่าง ไต, จะ ไป รบ นอก จาก หลบ,
 ตะโฮ เตด, เห็น ไม่ ไหว ไม่ รั คี, นึก สัก ครา, จะ อา ไถย
 ถัง เป็น หมิง, กรัง ไหว, ใน ฮาการ นี้ แน่ ชุน, กำจัด, มัด
 ชบ ชา อ่าน สี่ หน้า, รั ทัน, แต่ วัน ผ่าน มา พบ หน้า,
 รั ว่า, เป็น คน พาด มี สันตาร, กิน ไร่, ได้ ตครุบ ท่าน
 มี ไร่, บริษัท, นัต กิน ไร่ คน แรก ได้, มา เกยว, เคยว

กรบๆ อีฉันทน์ ข่านาญ, หว่าน ถ้อม, ไม่ ยอม ฟุบ จะ
 ได้ผลบ, โผล่ กดำ, คว่าไปกิน ไปรดไปเสี่ย, ให้ พัน, ฮาย
 คน เขา ออย่า ชัน เข้า, มา หา, ทำ บ้า บั้น นี้ เวทนา,
 หน้า มิให้, ใคร ได้ ยิน ถ้า ชัน หมั้น, จะ ต้อง มั่น, บ่อย
 การ เพียร ข ๒๐ คำ เจรจา (ทำน ชุน พุด
 ไม่ ออก จับ หมวกไม้ ท้าว ก้าว กุบ กัม จะ กัดบ ออก ประศู
 ไป พอ เหลือบ มา เห็น รูป วาง อยู่ ที่ โตะ หัน มา ตั้ง
 ตำรา)

พรหมณ์ ดัดน้ำเต้า ๑ (ชุนกำจัด) อ้าฉันทน์คิด;
 ฉันทน์ สกิด, ถูก ไก่ตะ มิ น้าตะ, แม่ ศรี นวด, มวน คัดันเห็น
 หล่อน เหมือน พอก, กาด, สัตร์ เตียน มารยา เมียน,
 เดมอ อ้ม, พ่อ หุ่น งาม เพ้อ พระวง, หลง เดห์, เด้นท์
 สนิท รัก นาย จิตร, หลง จูบ, รูป ชุ่ม ชำม มิ น้า ตะ
 หล่อน, นอน นัง, คัง ตกตาม กอด อี เทนา, เขาแต่ ห้าม,

เห็น เพลง ยาว ขอ ถาม นิด, ผิด ๘ ไมย, ไหม ถ่า จำ
 เก้น เวลา, ตะ กระทบ, แม่ ยิง ถ่า อ้าย หมอ นี้, ฝี่ ปาก
 เพราะ, เกาะ เหมือน กาว แม้น เกิด ครั่ง, พระ นิ่ง เกตุ,
 แด ส้ม กตอน พวก ผู้ หมิง, ยิง เรือ, เชื้อ เจ้า ชู้ หดง
 คิด ปฏ, เก้น เวลา, หนะ ช้า ก่อน อี เหน่า หดง, มุขษา, นำ
 ถกร ส่วน ตัว หดง, มนุษย์ ชัด ๆ, มัจจุบัน ๒ ๘ คำ
 เจรจา (แม่ ศรัณวดี สเทิน อาย ด้วย ถูใจ ชุน
 กำจัด ดังเกิด เห็น ก็ รู้ คัก ว่า พุด ผด กตบ ถูใจ คำ)
 สดายง ๑ (ชุน กำจัด) ฉนั้น ถ่า ทาย, หดง
 ทกาย, อยากรได้ เขา ใจ เว้า ๆ, กระทบ รั้ว, ฉี่ กระทบ ฉี่
 แม้น ศุภกษณ์, ชัก นาย จิตร, มา คิด พัน คง ถึง โดด,
 โดด ถัดนี้, เหมือน ถัน ฝี่ คน ชัด เชื้อ, เช่น ชนิต, อ้าย
 จิตร นี้ เขา แต่ ฝี่, ปาก ตู, ไม่ มี อื่น ชาติ ๘ ถุด, ฉนั้น
 ไม่ คุน, เหมือน คุน ฝี่ มี ออก ดน, หมน แด้น, แค้น รั๊ก

มัน โลกเงินทอง,ปองเลือก,ไม่เลือกทาง ใครเขา
 จ้าง,อย่างไร,ก็ไป นั้น ไม่รู้จัก,รัก คน ด้วย,คน ด้วย
 กัน คอยแต่ คั้น,คน เล่น,เป็น กระ ที่ ข ๖ คำ
 เจรจา (ขอ ข้อน นายจิตร ต่างๆ)

ค้อยหม้อ ๑ (ลูกคู่) ขุน กำจัด,เขื่อนถนัด,ใน
 คำ เยาว คง จะ เขาะ,สาว ศรีนวด,บ้วน สติ แต่ ที่
 แท้,พี แก ผลอ,เผยอ วิ เหมือน ช่วย บิ,กัณโทไซ,โย
 สาว น้อย หน้าแม่ บึง,กตบฝัง,โกรธ ชิง หาย เขา
 แต่ ฉาย,แล้ว หัวเราะ,เขาะ หยัน ถ้อย (ศรีนวด) ฉะ
 การุญ,หนอ ท่าน ขุน,ดู่น สำออย ชัน ดี กว่า,ตา ถอย,
 คดกดี นำ สุนก,ตุกะตุย,หุย ๆ ฮ่า ไม่ ต้อง หา,ก็ มา
 เล่น,เล่น อยู่นี้ แต่ ถึง ชัน,ฉินัน ก็ เรอ,เมื่อ เต็ม ที่ โปรด
 ปรานี,ไป ช้าง นอก,ออก จะ ควร เวตาเข้า,ถม ช่วย,รึน
 รวยใจ อย่า พล่า ๆ,ว่าไร,จะไป สอน ไปโรงยึก,

เฮ้ซ่า, ตี กว๋่า กวณ ไปร่ ต๋อน ต๋อน, เกิด ท่าน ชุน,

กรุณา ๗ ๘ คำ เจรจา

คางเหตอง ๑ (ตูกุ) ชุนกำจัด, ซัดใจ, จะไคว
 อยู่ แต่ ตู่ต รู่, ตู่ต ฤทธิ, จะมิต ทำ ทำใจ ตี, ตี หน้า
 กาก, กราก เข้า มา หมายถึง ตา, คว่ำ ขวับ, จูบ จีบ มีอ
 แม่ ศีร์นวด, ต๋อน ย่อง, เข้า ห้อง ตับ ท่าน ชุน กถับ, เก้อ
 ค้าง, คราง ฮ่า ฮื่อ (ชุนกำจัด) ขอ รัง แก, แก่ เผล็ด, ให้
 เช็ด ถือ ตู่ต จะ ตือ, อยู่ โย่เตด, จำ เป็นไป ๗ ๘ คำ
 เช็ด ฉิ่งไม้ นวม (เรียก ม้อยให้ คิด เงิน แถ หยิบ เป้า ส่ง
 ไม้ให้ รวงว อ วัต นอก จาก นาย ประคู สำหรับ จะได
 รม ส่ง หนังสือ ถึง คิว)

บิตมาน

แก้เผ็ด

๘

ชุดที่ ๒๐

(ขาชาฏ คัก) ฉาก รูป ท้อง ถนน หดวงเวลา ราตรี
ตัว ๓ คร มี ชุน กำจัด)

~~~~~
ด้ามเสวี่ ๑ (ชุนกำจัด) โสยฮัดฮัด, ชุนกำจัด,
กตัก ออกเฮย แค้น ฮี้ เฮย, รย้า คน, ทนไม่ไหว ดู
เหมื่อน มนุษย์, ที่ ฮุด, คน เซญใจ ไม่มี ใคร, เจ็บใจ,
เหมื่อน ใจกู ขยาก แก้เผ็ด, เซ็ด ฝึปาก, มัน ถาก ถาง
เห็น ฮั้น ทาง, ฮัมปะहतัก, มี ฮักชู ออก อุนาย, อย่างไหน, ก็
ไม่รู้ ฅอง คิต ดู, หตาย ทำนอง, ไม่ ฅองใจ จะยิง จะ
พัน, มัน ก็ คน, ไม่ พัน ผิด จะวาง ยา, ซ้า ฮีวิต, ก็ไม่ไหว
จะ จ้าง เขา, ฮัด เรา, จะ ฅองไภย คิต อย่างไหน, มัน ก็
ตัน, หมต บัญญา ๗ ๖ คำ เจรจา (เห็น คน
ต่าง ๆ เดิน มาใน ถนน พิกต อยู่ ก็ หยุด ดู)

เจ้าเซ็น ๑ (ถูกคัก) พะเห่นไซค,ไซงอก บุญ,ซุน
 ก่าจัต ไค้มนัศ,นั๊กออก,ยัม กตอก หน้า เห็นโฮกาศ,
 ซ้อ อาฆาต,ศัร่นวด มา ถ่ม ปราณ,แก้ เฝ็ด,ให้ เซ็ดคน
 เพอน พะเห่น,เค้น มา,ห้า ทุ่ม เศษ อยบ ย่อง,จ้อง ดั่งเกด,
 เห็น เหตุ ผล คน ขอ ทาน,ผ่าน มา,ท่า จะ จน แอม
 อยู่ทาง,ข้าง ถนน,พิกต แด้ว พัดก เหล็ด,เส็ด ผ้า,คว่า
 คว่าปะ จ๊ะโจ่ง จ๊ะ,ตี โทน,โยน แผลด ๆ แต่ หน้ามัน,
 ซันใจ,เห็นไม่ แด้ว (ซุน) คด้าย ซ้าย แมว,ทาง
 ขอด,ดู ยอด ตี้ ยี่ง พิศ ๆ,เหมือน ซ้าย จิตร,จาดอง รูป
 ไม่ พี้ ซุน,สูง ต่ำ,ซำ ถึง ที่ ทั้ง หน้า ผาก,ปาก ผม,ถ่ม
 อินทรีย์ ถึง ราชตรี,มิด ซมัว,แต่ง คัว ทราม เหมือน
 แท้ ๆ,ที่ ดุค แม่,ฮ้าย จิตร เห็น คง เซื่อ เป็น,ถูก รัก,ไม่
 พัก งาม เจอ ทั้ง คน,ผล บัญญา,ก็ มา ตาม ใจ วาบ
 หวาม,เต้น ตัก ๆ,นั๊ก เป็น ที่ ถ้า กูไม่,ใช้ อูบาย,หมาย

แก้เผ็ด

๑๑

แก้แค้น กูก็แค้น,ชั่ว ซาคิ,อุบาทว์ผี เอาให้เซ็ด,
แก้เผ็ด,มันให้ดี (ตุ๊กตุ้) วิว เต็น วี,ไป ประ จน,คน
ขอทาน ข ๓๒ คำ เจรจา (คน ขอทาน ก็ ดี
โทษ ขอทาน ขุน กำจัด ห้าม มัน ถาม ว่า จะ ว่า กระไร
ห้าม ทำไม)

ฝรั่งควงคัต ๑ (ขุน) กูอยากพูด,กะมิ่ง,ถึง
ขนาด ไซ้โอกาส,กลาง ถนน,ผู้คน พาดำ ถ้า กระไร,
ไป กะกู,ไม่ สู้ นาน ก็ ถึง บ้าน,บาง ขุน พรหม,ส้ม คัด
เรา ทำ กู คง,ส่ง เคราะห์,มิ่ง เหมาะ ไซ้ค โภย เงิน
โกรก,กรอก ส่ง,ตง กะเป่า (ตุ๊กตุ้) อ้ายคนเซ็ง, เต็น ตา,
ทำ หน้าเง้า ค้อนเขา ค้อนเขา, สั้น หิว,หู้ ต้ว งอ
(ขอทาน) จะ หดอก ผม,งม งาม,ตาย โหง เอะอะ ออย่า
เหตอ เอะอะ,ถ้อ วุ่น,เลย คุณ พ่อ (ตุ๊กตุ้) ขุน กำจัด,
ควกั เงิน,งก เงิน ถ้อ บาท หนึ่ง ถ้อ,ยาจก,ให้ ตกใจ

(ขุน) ตั้ชฎาจริง,กริ่งใจ,ไหม้ตะเอง   ดู ออก เก่ง,
 จริงจัง,ขึ้น มั่งใหม่   (ขอทานยิ้ม) ถ้าจริงจัง,ยังนี้,
 ตั้กะไร   ไปก็ไป,ขอรับ กะผม,เห็น ส้ม คอว   (ขุน) ตั้
 ตั้ชอย่า,ว่าไร,ไปกะกู   บ้านกู อยู่,บาง ขุน พรหม, อย่างม
 ค่วน   แชนไม้ซึ่ง,ซาไม้ เณ,อย่า เร รวน   การมันจวน,
 จำ เป็น,ไม่ เห็นใคร   (ขอทาน) ทำไม ขอรับ,คุณพ่อ,
 ข้อ ต้อง การ   (ขุน) ไป ถึง บ้าน,เถิดไม่ หลอก,จะบอก
 ให้   ไม่ แชน ซึ่ง,มั่ง ยอม,รับ พร้อมใจ   กู จะ ช่วย,
 รวยใหญ่,ให้ รางวัด   (ลูกคู่) คน ขอทาน,ร้าน ตาก,
 เฝ้า กราบไหว้   ถูก ขึ้นได้,เด่น โดด,โดด ถัด   โทน
 สพาย,ตกาย กะตก,งก ๆ ัน ๆ   เขยง ทัน,ขุน กำจัด,ไม่
 ชัดใจ   ข ๑๔ คำ   เช็ด ฉิ่งไม้ นวม

ปิด ม่าน

แก้เผ็ด

๑๓

ปีที่ ๓

(นึกแก้แค้น) ฉากใน เว้น ชุน กำจัด ตัว

นคร มี ชุน กำจัด เจ้า กัดนั้น บ่าว กับ อ้าย คน ขอทาน

บนตั่ง ๑ (ชุน) เฮ้ย เจ้ากัดนั้น, เขามรณะ, กำจัด

เจ้านี่ ของแกดมีมี, อไร มั่ง, มาตัง ให้ (กัดนั้น เขามา)

กิน เกอะหว่า, ขยำ พัก, กะ อัก กะโฮ (กิน) อรวอย ไหม,

ดี กว่าเจ้า, ซดเหล้าโรง (ยา จก) อรวอย ขอรบ, ญุ่ พัน

เที่ยว, พันมี ได้ ทำวมี, อไรบอก, ออกสัก โฝง (ชุน) เฮ้ย

กัดนั้นเว้ย, ไป ให้ พัน, มึงคน โกง เดียวปาก โม่, เที่ยวบน,

ซอไม่ ดี (กัดนั้น) ผม ไม่ เคย, เคย สัก ครั้ง, กัดหัว หลั่ง

ตาย (ชุน) ขยำ ต่อดั๊, ต่อนาย, เคย อ้ายมี ไป ออก

ไป, ญุ่ ไม่ ไร, ตะเคียว นี้ (กัดนั้น) อ้าย ยา จก, อับปรี,

ดี กำ ญุ่ ๒ ๖ คำ เจรจา (กัดนั้นไป)

ฝรั่ง เด็ด คัด ๑ (ขน) กู แก้น แท้ ๆ, ขยาก็
 แก้, ผู้หญิง มั่น เย้ หึง, ซ่อน ว่า, นำ อุดม มั่น
 ซื่อ อี, ศรี นวด, อ้วน ท้วนดู ทั้ง ด้วย ทั้ง อยู่, เงิน มาก, มั่น
 ฝาก แบน กี่ ขา ไครย อยู่, โส เตด, ทัด ้น วิก ๆ กู แอบ
 คยิก, ไป เกยว, มั่น เดยว แรง พุด เจ็บ แสบ . แทบ เป็น ดม,
 ดม คแดง แดง แดง, เหลือ จะ เต่า, ให้ เจ้า พัง มั่น เพ้อ
 รูป, อ้าย จิตร, มี พิศ สง เพราะ โหด หลง, ฝปาก เพราะ, เขา
 เขาคด ตั้ง แต่ง วงษ์ ๆ, จัก ร ๆ ซื่อ, มั่น ถือ ตั้ง จึง
 เกด ยด รั้ง, กู นัก, วิก นัก เดง ขยาก็ แก้น, ให้ มั่น แดง, ดม
 หน้า หน้า มิ่ง หน้า คา, เหมือน อ้าย จิตร, ไม่ ผิด ผง จึง
 ขยาก็ ให้, ปรด อม คัว, อย่า กัด เกรง คัว มิ่ง เอง, มอก
 ซื่อ จิตร, บิด ให้ ด ทำ ทำ ก้อ, ตรง ไป โส, เตด มั่น อยู่
 ทำ เจ้า ซื่อ, เกยว พา, รา ศรี ให้ มั่น หลง, พระ จง ปาก, ฝาก ไม

ตวี แด้ว ร่มมี, จดหมาย, มา รายงาน ถ้า ส้มใจ, กู
 จะให้, รางวัดมาก อย่ากระตาค, ไร่ ทำ, ทำหน้าค้ำ ทำ
 เป็น โศด, ๓ โอด ๓ อง, คงเป็นถาวร เคย ขอ ทาน, มารยา,
 ทำเข้าใจ (ยาจก) หนังสืออุดม, กะผมก็รู้, มีครูสอน ทั้ง
 บท กถอน, โคลงฉันท, พงษ์หนัไหว เคยเป็นศิษย์, ราชะวิท, ะ
 ยาดัย เป็น ไว ไป, รับรอง, ต้นอง คุณ (คิมเหตัจฉิม)
 ได้ ทำวดีของหา, เตื่อผ้า, มาให้ ผัดดี แก่ อัดคัต, ชุคิน, ทัดสุด,
 หน้าทเดิน, เป็นที่, คนมีทุน ขึ้นรถยนต์, วนหมุน, ไปไฮเตด,
 เกยวดาวด้วย, เศรษฐิน, คัดนิก ชื่อ นายจิตร, ลูกใหม่ละ, ะ
 ผมเห็น (ขุน) ลูกที่เตียว, เกยวพนอ, คือเป็นเข็น คนักเขมนัน,
 ให้เขารัก, มึง พักเตียว มึง คงมาร, ยาดันท, บิดคกุด ดำ
 นวด พุด, ดำมาร ถ, ฉดาด ฉดยอด เรียน ราชะวิท, ะยาดัย
 ไม่เดว เที้ยว ทั้ง ประเปรี้ยว, ทำทาง, อย่าง ผู้ดี ชั่ว

แต่ เกรง, แต่งตัว, มัวช้า ไฟร์ แม่น คดีใหม่, เกือกชู,
 ดูเอาถึ คง ต้มคิด, ต้มเคี้ยว, มิ่งเข้า ที่ เขาเถิดห, คมกั
 เขม้น, มิ่ง เป็นรอย ๗ ๒๒ คำ เจรจา

ตมิ่ง ทองมอญ ๑ (ลูกคู้) อ้าย ยาจก, ผงก
 หัว, ทำ ตัว แขง ชดสู้รา, หน้าแดง, อีก ครัง ถ้วย (ยาจก)
 ใต้ ทำว ยิง, บืดประตงค์, ผมงง งวย จะเป็นถ้วย, เหตุใด,
 จัง ให้ทำ เป็น นคร, ย้อน ยอก, หลอก สาวสวย ผม
 ต้องช่วย, รับประชน, วัน ยังคำ ไว้ใจ ผม, อย่าให้้งม, อย่า
 บิดง่า แม่น มัวคตา, งัวเจี้ย, จะเสียการ ๗ ๔ คำ เจรจา

ประ เทศ ๑ (ชุนหัว รือ) กู บอกเหตุ, แด้อ้าย
 เปรด, มิ่งเช่อแค้น จะ แก่ แค้น, มันให้ เช็ด, เด็วจ หวาน ๆ
 เพราะ อี นั้น, มนรยา, ทำ ดักดาน หลอก กู ร่าน, ที่ ว่ารัก,
 ผลักคมา กูอยากเห็น, อีคน, มันถูกบวช เดมชวด, ชม

อ้ายจิตร, ผิดถดำ รักกะอ้าย, ยาจก, ตามกระยา มั่น
 แค้น ขำ, หลงคิด, รักผิดตัว (ยาจก) เชื้อเหอเก่ง, จริง
 หนอ, พ่อเจ้าประคุณ ฉลาด หนุน, ออกอุบาย, มี ไข่ ชั่ว
 ถึง เอาอย่าง, ปรี คาดัย, ถี่ไม่ กัดัว ผมเป็นคัว, นายเดรั่ม,
 ประ เต็มโรง บท ละคร, สอนใจ, ไข่ เป็นครู คุณคอย
 คุ, ผมจะเดิน, เต็นให้ โหยง (ลูกคู่) ขุนกำจัด, ไม่ ดันทัก,
 เรืองกลดอนโคตง เตย ชักโยง, เข้าย่า, ตรงจู่ระ (ขุน)
 อย่า พุดมาก, อยาจกจะรู้, กู กำขับ มิ่งจะรับ, ฤาณีรับ,
 อยากดับหนะ มิ่ง มี แต่, ได้ เบรียบ, เสี้ย เรียบละ ไม่มี
 จะ, ค้องเสี้ย, เจี้ยข้างดี กู จะเซอ, เสือผ่า, กหาให้ ทั้ง
 โส หุ้ย, ถี่ จะใช้, ไม่ สู้ดี มิ่ง จะ ได้, สบาย บาน, การ
 เรือ นี ทุกอย่างมี, แต่ สู้ช, สันใจ อยุ่ เกยวพาด, อ้อย
 อิง, ผู้ หมึงส่วย ทั้ง จะ รวย, บ่าเห็นจ, แก้มืดให้ อย่าง

เต็มที, ดีรอย, น้อย เมื่อไร ขอดทานไป, จนตาย, ได้ฤกษ์ ๒

๑๕ คำ เจรจา

ถึงโตด ๑ (ตุ๊กตุ้) อ้ายขอดทาน, หน้าบาน, ยกมือ
ไหว้ ที่ชอบใจ, เค็มประดา, หน้าไม้บั้ง (ยาจก) เขา
เป็น ตก, ถงกัน, อย่าพรันพริง ผม จะทำ, อ้ายฮัง, ให้ถึงใจ
ผมเคย ถูก, เช่น น, มีหลายเพลง แต่ จะ เก่ง, ถึง น, ห้าม
ไม่ มัน นำ ดนุก, เหมอน ดคร, แต่ ก้อน, แต่ ไร ไม่ มี
ใคร, จ้าง เช่น น, ดี ใจ นก (ซุน) ถ้า กระนั้น, วัน รุ่ง,
พรั่ง น เข้า จง รีม เร้า, เขากิจ, จิตร ส้มค อยู่ โยเขต,
คพาน คำ, ทำไปพัก ทำเป็น รัก, ทำเป็น ใคร, อย่าให้ ค้าง,
หมั้น จดหมาย, รายงาน, มา บ้านกู จะได้ รั้ว, ไป ถึง ไท,
อย่างไร บ้าง ถ้า เห็น ฮุน, ดุบฉับ, ริมคาง จวน อีนาง,
ได้ เสีย, เป็นเมี่ยมมิ่ง จง เร่ง รีม, โทศรัพท์, อย่า กัดบักถอก

แต่พอถูกรู้บอก, ออก มา ถึง (ยาจก) ได้ ทำว เน้น, ผลง
 ผลง, โดด ตั้ง ตั้ง แต้น ทัด, เบ็ด โปง, โกง กะ มัน ให้ ม้วน
 ค้วน, อ้วน ตุ่ม, ตครวบ กบ ชาย บัด ชบ, ละ ดี นัว, ทำ คง ชัน
 (ชุน) ยั้งนี้ ดี หว่า, มิ่ง ก็ มา, เอา รวงวัด เอา เบ็น ตก, ลง
 กัน, เท่านั้นเอง อ้ายกั้นไวย, ไส้ยไถด, ไปไหนหว่า (ถัด
 มา) ขอรบ กระทบ, คอย ทำ, อยู่ หน้า เก่ง (ชุน) ตาม ช่าง
 เต็ม, ผ่ามา, เร็ดหนาเอง แหวนสายด้ร้อย, เก่ง ๆ, ของข้ามี ข
 ๑๔ คำ เจรจา (ถัด เข้าโรง ตามแจกตัด เต็มมาหยิบ
 ผ้า ถู ทำว รองทำว เครื่อง แต่ง ตัว มา แต่ง แดตองให้ ทำ
 ทำทาง ถูกใจ สาระพัด)

ของย่อน ๑ (ถุก คู้) ชุนกำจัด, หัดทำ, อ้ายยาจก
 ไม่ สกปรก, แต่ง สวย, รวย ถึง ที่ เหมือน นาย จิตร, เจ้า ชู้,
 เคย รัที่ จัด มุหรี, เครื่องใช้, ไป ครบ ครัน เงิน ร้อย บาท,
 ขาดเหลือ, เชื้อเพื่อ ให้ กำขับกำชา, อย่าไถด, ให้ ชยัน มัน

แก้มืด,ดำเรื่อใช้,ให้วางวัด ข้าย ยากก,งกงัน,ถถัน ถา ๗
๔ คำ เช็ด ฉิ่งไม้ นวม

ปิด ม่าน ครู่ หนึ่ง

มอญ รำ ดาบ ๑ (ถูกคู่) ชุน กำจัด,ขัดใจ,ไม่
ได้ข่าว ออกผั่วว,เกรง เอย,จะ เสีย ทำ ฌวย ยากก,งก
เงิน,เกิน ตำรา มันเตยพา,หนี ส่ง,คะ เสีย การ ๗ ๒ คำ
เจรจา (ได้รับ หนังสือ)

มอญ โยน ดาบ ๑ (ถูกคู่) วันที่ สอง,มี ของ,
หนังสือชั้น ไม่ลง วัน,ลง ชื่อ,ทอๆ ดูอัน ชุน กำจัด,ทมัด
มือ,ถือ สักอัน รับ ฉีกอ่าน,ได้ ความ,ตามจำนง ๗ ๒ คำ

เอกบท ๑ (ถูกคู่) ได้ หนึ่ง โตะ,ไฮเตด,เย็นวานนี้
โกตแม่ คีร์,นนวนนิม,ดัมประดงคี่ ทังรัฐจก,มิกคูน,วุ่นพะวง
บอก ตาม ตรง,หลง รัก,ผม หนัก มือ ยังไม่ กดำ,ออก ปาก,
ฝากไมตรี กำตั้ง น,คุย กัน เฟือง,เรื่อง หนังสือ ผมอ่าน

มาก,ไม่ ยาก พอ,พูด ออ อ้อ ผม จะถือ,รายงาน,การดำคัญ
มั่น ค่อไป,ได้ ที่,คือ ฤ ร้าย จะ จดหมาย,กราบ ท้าว,บอก
ข่าว ชัน แต่ เห็น ทาง,ข้าง ตี,มี ๆ กวัน โปรต ย่า พรัน,ใจ
จะ ต้อง,ต้นอง คุณ ฯ ๖ คำ

มอญ ชมจันทร์ ๑ (ตูกุ) ตา ก็กลอก,ยิ้มออก,
ชยอก ข่าว หาย ร้อน หนาว,เบ็ก บาน,เจ็ยว ท่านชุน (ชุน)
ทำ สนิท,ส่ม คิต,เดชะ บุญ ถ้าไม่ วุ่น,ววย ตื่น,ชยง อื่น มา
การ แก้เผ็ด,เดรัจ ส่ม,ฮารมณั ทัน ไม่ ก็ วน,เห็น ทาง,ใน
ข้าง หน้า (ตูกุ) ท่าน พัน ตี,มี แต่ ยิ้ม,กริม อูรา จน อ้าย
กถัน,ฝัน ว่า,เสนา บดี คง โปรต ปราน,ได้ ปรทาน,เงิน เตือน
ชัน แต่ ก่อ น มั่น,เด็ยว น ฉ่า,มี ราศรี ฤ จะ ได้,บัตริตรา,
เพถาน ฤ เตือน ที่,เป็น พระยา,คว่า พาน ทอง ฯ
๖ คำ เจรจา

แขก สุ่ม ๑ (ตูกุ) เห็น อ้าย กถัน,ถถัน ตัน,ยน

จดหมาย คง เป็นราย,งานดี,ครึ่งที่สอง ชนกำจัด,โค่นนค้,
ทวิปอง ค่วน ฉัก ซอง,ถน ถาน,อ่าน พินิจ ข ๒ คำ

เอกมท ๑ (ถูกคู้) เข้ารถม้า,พา ศรี นวด,ถวน
ถนาม ไปเที่ยว ตาม,เขา ดิน,ถน ดุสิต ทั้งไป หิม,สะพาน
ม้าก,อยากไกล ชาติ คี ดนิต,เดือน หงาย,ไม่คลายกัน ชวน
เด่นเด่น,เป็น พัน,คน ที่ สอง ได้จับ ต้อง,เคตาคตั้ง,จนถถึง
ถัน ดอกกุหลาบ,มัท ทรวง,ไม่ หวง กัน หล่อนให้มัน,ผม
รับ,ฝาก ถัดมา จะรับวัด,ขัดใจ,หวังไม่หวน คงอุบฉิม,
รับรางวัล,พัน ถัก หน้า ได้ทำ ช่วย,ขอไชย,ผมไม่ ข้า
คง หู หวา,ถ่ม ถัง,ไม่ พดง เอย ข ๖ คำ เจรจา
(ดีใจ เจ้าถั่นเอา รายงาน มายื่น อีก)

ถรั้อย ถน คดี ๑ (ถูกคู้) คอยอีก วิถ,มา อีก
ถั่ว,รายงาน ข้าย ขอทาน,ถักย ขอ,หนังสือ ถนถย ว่า พี่
ชาย,ศรี นวด ถาว,คราวถเมย เยี่ยมน้องรุ่น,คั้นเคย,เหมือน

เขย น้อย แม่งาม ขำ,แนะนำ,ให้รู้จัก ก็ท่ายทัก,รักใคร่,
ไม่ขัด ข้อง (ขุน) ข้าย ข้อนี้,ดีไม่ หยอก,บอก ทำนอง
ว่าเป็น ต้อง,ส่ม คัด,ไม่ผิด ชื่น ฯ ๔ คำ เจรจา
นาง นาค ฯ (ถูกคู่) ค่อ นันไป,ก็ ยิงได้,รายงานถ
ม่ แต่,ชื่น ชม,ส่ม ถวิต การ แก้เผ็ด,เสร์จ ส่ม,ฮารมณ
ชื่น นึกเห็นหน้า,คาปัดน,ฮายสันดี (ขุน) อิศร์นวด,ม้วนควน,
คตึบคูป ดง หมอบฟูบ,ไศกา,ตายิบหยี่ รัก ยาจก,จอม
ปลดอม,งอมเต็ม ที่ อ้อ อับปรี,ส่ม น้ำ หน้า,สา แกใจ ถึง
จะให้,ห้า ชั่ง,ยังไม่แพง มัน แขง แวง,ตรง ๆ,ตั้งตั้งได้ย
ได้ ส่นุก,ส่นุ แสน,แก้ แค้นใช้ บริดา ตัย,ส่นุก แพ้,แน่
ที่เดียว ฯ ๖ คำ เจรจา

จีน หลวง ๑ (ถูกคู่) ถึง วิก หก,ออก วิตก,อก
ทำน ขุน เอ้อ เกิด วุ่น,กัน อย่างไร,ใจ เดี่ยว ๆ รายงาน
งาน หยุด,หลุด เรียบ,เจียมไป เทียว มัน จะ เดี่ยว,เด่น

อย่างไร, ก็ไม่รู้. เหลือ อัด ใจ, เพื่อน ไป, เคตะ โพน
 รั้ง โทโกน, สุด เตียง, ตำเนียง ชู (ชุน) ยัง ใจ ไม่, ราช
 งาน, อาการ กู มัว อุด อยุ่, โย อ้าย จิตร, จึง ผิด นิด ๖
 ๔ คำ เจรจา (เขา ตอบ ว่า นาย จิตร ไป เตี้ย แล้ว ก็
 เตี้ย ใจ โกรธ โดด เต็น คำ อ้าย ยาจก คง พา กัน หนี ชูญ
 โกรธ ตัว ที่ เขา ให้ ทุน อ้าย ขอ ทาน ไป ยั่ว หมิงสาว แด ด้วย
 มัน เตี้ย คือ ชลุม เขา เตี้ย เวียง)

ชิม เด็ก ตัด ๑ (ลูกคู่) ชุน กำจัด, ขัด ใจ, อ้าย
 ยาจก (ชุน) คน ตามก, ต่กะปรก, โทหก ผัด ได้ ทุน
 วน, เตื่อ ผ้า, ตำระพัด กลับ กำหนด, เกยว ตั้ว, เตย หนัก
 จะ ต้อง คิด, คิด คอก, ทน ออก เชน บอก กอง ตระเวน, ท
 มัน หดคอก, คคอก ชู ต้อง คิด คุก, ทุกข์ ทน, จน ประตุ

แก้เผ็ด

๒๕

โทษ เทียว ตู๋, ฉ้อโฉม, หลอกโฉม นาง (ลูกคู่) ลูก ถตา,
คว่ำ หมอก, ถอก ถถัน โดน อ้าย ถถัน, เซ ชม, เดย ถ่มผาง
หน้าโน หนุ่ย, อู๋ ๆ, อู๋ ฮุ่ย คราง ต่า บ่าว พถาง, ไชยก
เซยก, โผลก ผลกไป ๗ ๒ คำ เช็ด ฉิ่งไม้ นวม
บีต ม่าน

ชุดที่ ๔

(แถ่น แถ่น) ฉาก รูป หน้าไฮเตด คัวถคร มี
แขก ยาม แถ รถยนต์ ที่ ชุน กำจัด มา

เพลง ฉิ่ง คัด : ๑ (ลูกคู่) เข้า รถยนต์, ทน เอาที่,
ยี่ ดับ บาท รถถ่น ปรวด, ยัง เห็น ช้า, กว้า เกวี่ยนได้
พอ จอด หน้า, ไฮเตด, เฝ่น ว่องไว ทลุด ทถาด, พรวดไป,
ถึง ประตุ ๗ ๒ คำ เจรจา (คน ยาม จำได้
เคยได้ อามิสต์ คำนับ

(คน ยาม) อ่าพะเคอซุน เดอ ฮวดต คฺยวอนคฺ
มี คอง การ อโร กรบ ?

(ซุน) มีคน ๆ หนึ่ง ชื่อ นาย จิตร เข้าใจ แหม
ดำ มาอยู่ที่นี่ เข้าใจแหมดำ แก บอกข้าได้ใหม่ว่า
เดยวณ เขาไป ไหน ?

(แขก ยามไม่เข้าใจ เดิน กัน เหวะหวะ รวด ภาวะ เข้าชก
ใน ที่สุด จึง เข้าใจ แขก ยาม บอก) เก้าได้ เมีย ชื่อ ศรี
นวด ยูคิน เดยวณ ไป ฮอน มูน เดอ

(ซุน กำจัด หน้า ม่าน แขก ยาม ยม) คิน เฮน จะ
เป็น เบอน เก้า หนะ กรบ คิน กง เหน อยู่ ก้าง รวด เรอ
จัน เก้าใจว่า เก้าไม่ รู้จัก กัน เถย บึง มา ปบ กันคิน
กัน หน ก้อ กิด ว่า เดอ คิน ก้อ รู้จัก กุณ ศรีนวด หนะหนะ

(ซุน) ไม่ใช่ แม่ ศรีนวด นั้น ดอก กระจมั้ง หนะ หว่า ?

(แขก ยาม) ใจ เดอ ใจ

คาง เหลือง ๑ (ลูกคู่) ขุน กำจัด, โทมนั้, ทั้ง
 ชัด แค้น แทน จะ แผ่น, ถ่ม ผาง, คราง ฮู่ๆ พัง คำ แยก,
 แปกใหญ่, หายใจ พู่ เตี้ยง เวาๆ, เข้า หู, วู้ แต้น
 ไถด ๒ คำ เจรจา

(แยกยาม) เก้า แต่ง งาน กัน ดิ้น มี าย ปุหฺมิง
 มา จาก สิงคโปร์ เป็น ตูระ ก้าง ปุหฺมิง เก้า ไป ฮอน มูน
 ตาง ตเถ

อมเมยส์ ๑ (ขุน) เงิน ของ เรา, เซตา วุ่น, หนุให้
 มัน คบ แต่ง กัน, ฤกตะหุก, ต้นุกใหญ่ ต้อง แก่ แค้น,
 แทน ทำ, ให้ หนาใจ มน ยาก, ตามกไฟร์, แต่ได้ กด
 แกดั่ง ปดอม ภาย, นาย จิตร, ผลิต กฐหมาย มีโทษ ร้าย,
 ฐาน อาญา, นำ ฉงน คิว ตา ขุน, วุ่น ฐระ, มา ประปน ก็
 เป็น คน, ถ่ม รู้, กุ ตาย จริง ถ้า เกิด ความ, ตาม ถอด, ชัด
 ทอด ถึง เกรงโทษ กิ่ง, โทษผู้ร้าย, กุ ตาย กสัง โสยนำ

กตัญญู, คำนวณ, เขลา เหมือน ถึง จะเข้า บง, เพราะ อ้าย จ้อ,
 คน ขอบทาน ไม่นึก เคย, เคย นัก หน้า, คบ ยาก ไม่นึก
 โทหก, เก่ง กำ, ทำกตัญญู ยิ่ง น้อย จิตร, คิด แค่น, แด่ม
 สักทั้น อีหัดก็ อีหัด, เหงื่อ ซาน, ไม่ ส้ม ประดี ๆ
 ๘ คำ เจริญ

(แขกยาม) เก้าจะกลับ มา ตีไฮ้เตดนี้ เมื่อไป
 สอนี่มูน แล้ว เก้า คง จะ กลับไป เมือง สิงคโปร์กับ
 เก้า กะหมัง

(ซุน เขา เงิน ดี บาท ยัดใน มือแขก ยาม) เฮ้ย นึก
 แน่แกช่วยข้าหน่อยเถอะได้ไหม เข้าใจไหมตา นี่เข้าก๊าดซื้อ
 ข้า ไทศรีพท์ บอก ข้า ทั้น ที่ที่เดียวให้ได้ เข้าใจไหมตา
 ถ้า นาย จิตร กะเมี้ย เขา กลับ มา ถึงไฮ้เตดนี้ เมื่อไร

(แขกยาม) กรับ

(ซุน) อย่า เหวง หนา

(แขกยาม) กราบไม่เหต

เจ้าเซ็น ๑ (ถูกคู่) ขุน กำจัด, ต้มดี หน้า, มา รก
 ยนต์ แล่น ทุรน, ร้อนใจ, เหมือนไฟจี้ (ขุน) พอ ยา
 จก, ต้มปล้น, อ้อ อัมปรี กัดมัน มานี้, ถัด กู, จะ จุ่มมา ขยาย
 ความ, ตาม จริ่ง, ทุก สิ่ง หมด ชี้ ทรหส์, คง ต้อง ขาย, หน้า
 ค้าย หมา ขยาย เดศ, เหตุผล, แต่ ต้น มา ต่อ หน้า
 ทา, ระกานต์, ตาม มัน ดวง กอง ครอบงม, เขา คง เฝ้น, มา
 จิก หัว จับ อ้าย ตัว, ชั่วโศค, ดง โทษ หลวง ค้าด อา
 ญา, ว่า ความ, ตาม ทบวง คงไม่ ต่วง, โทษ ส้มคบ, เป็น
 จบ ความ เพราะเรา บอก, โปติศ, ไม่ บิด บาบ เหมือน
 สาระภาพ, ความ ร้าย, ใน สนาม ฉะ แฝน น, ดี นึก หนา,
 พยายาม คู่ม เดี่ยว ห้าม, ความ ร้าย, กตายเป็น ดี แล้ว
 มี หน้า, ซ้ำ ประจัน, ชี้ ด้าน แดก ออก แทบ แดก, ไทรมนค์.

แด่บัดดี้ แก้วเผ็ด มัน, ทนโกรธ, โทษไม่มี ณา เราออก,
ไปดิษฐ์, ดี แท้ ๆ ฯ ๑๐ คำ เจรจา

เขอมาง ๑ (ลูกคู่) ประเดี้ยว หวาด, คาค คัด,
โปดิษฐ์ดับ เขา ถ้อ หมาย, ตกาย มาจับ, คิว มัด แค้ สดุ้ง
เหยง, เกรง แต่ โภย, ไคร รังแก เพราะโทษ แล้ว, ประทุษ
ท่าน, บรรดาร์ เป็น จะ ชน รถ, เดียว กระถด, ชยด ชยาด
กำปะนาท, ทรวง แด่น, เด็ดด แค้น เขญ ให้ ทุกข์ ท่าน, ทุกข์
น่น, เอง กระเตน ให้ บัก ๆ, ตัก เต้น, ไม่ เว้น เอย ฯ
๔ คำ เช็ด ฝังไม้ นวม

ปีติมาน

ชุดที่ ๕

(แทบ สดม) ฉาก รุบใน ห้องไฮเตด อย่าง ชุดที่ ๑
คิ้ว อดคร มี่ แยก ยาม ร่ม ร้อน เข้า มา โทรศัพท บอกร ชุน กำ
จัด ว่า นายจิตร พา ภรรยา กัดมา แล้ว ครั้น แยก
ยาม เข้าโรง แล้ว ยาก ปรอดม ก็ ชุง แม่ ศรีนวด ภรรยา
ด้วย เข้ามา

นาค มริพัท ๑ (ยาก) เราชั้นใจ, หนอ เมอ
ได้, อากาศ ทเด มัด ว่าเพ, ว่า พัด, สงัด หาย (ศรีนวด)
ฉนั้น นึก หน้า, ตา ชุน, วุ่น ตกาย ทำ ตา ตาย, ส่วย แล้ว,
เห็น แก่ ทวพิย (ยาก) เณาะ พิ, แล้วไม่ มี, จะ โดภตภา
ให้ แสง หาบ, แดก แม่ นวด, ไม่ หวน จับ (ศรีนวด)
เพราะ เช่น นั้น, ฉนั้น จึง ยอม, ปรนอม รับ ให้ พิ จับ, มี
สมัค, รัก กัน เคย ๒ & คำ เจริจา (หยอกเข้า
ซึ) กัดอมไม้ นวม (ชุน กำจัด ทเล็ก เท็ก ทาก เข้ามา)

ตกปลา ๑ (ศรีนวล) เรา ต่าง หวัง, ท่าน คงตั้ง,
 ัง ๆ มา เชิญ ท่าน ชุน, นิ่ง ดี ขา, อย่า เม็ด เฉย (ชุน)
 ไม่ เอา ตะ วา, ไม่ นิ่ง ตะ วา, ข้า มา เย้ย ไซ้ มา เอ้ย, ขึ้น
 ช่วย, อำนวย พร จะ ขอ บอก, ออก ตัว, กัด ผิด ม้าย เจ้า
 เพราะห้ ร้าย, หลง ชาติ, หน้า ขย้อน ยอม เด็ย ตัว, ชั่ว ข้า,
 รยา ยอน กะ อ้าย ผัว, ตัว หนอน, นอน กวาง ดิน มัน
 ปดอม กาย, เจ้า มี หมายถึง, ว่า นาย จิตร คน สั้น คืด, ยาก,
 ตามก ปัดัน ข้า จิก หัว, ตัว ประจาว, ขอ ทาน กิน มัน
 เหมือน สั้น, กับ เจ้า จิตร, ข้า คืด ของ จะ แก่ แค้น, คอบ
 แทน, เจ้า ทำโทษ ที่ ชั่ว โฉด, ดู หมั่น, สั้น ของ หอง ถวง
 ว่า รัก, แล้ว สิ้น ผดก, ไม่ ยก ปอง จน ข้า ต้อง, อัน ประยค์,
 อดใจ ถา เจ้า รุ้ ใหม่, ข้า ให้, เด็ย ผ่า ภูม ปดอม บริสู่ม
 , เหมือน นาย จิตร, คืด เข้า หา ข้า สบถ, ได้ ตรง ๆ, ไม่
 สังกา มัน จะ กัด, เร็ว แรง, ถึง แต่ง งาน ข้า บอก

กล่าว,ต่อ เจ้า, ไซ้เวา หดอก แด้ว จะ บอก,กอง ตระเวน,
 ประเคน ค้าถ มิ่ง ปฏิเสธ,ลัก ช้อ,อ้าย ขอ ทาน ยืน
 หน้า ด้าน,ประจານ รยา,อัย ทำไม ฯ ๓๒ คำ เจรจา

ขวัญอ่อน ๐ (ลูกคู่) เจ้า ยาก,มิ ได้ ตก,ใจ
 ลัก น้อย ย้ม ชม้อย,เมียรัก,พยกให้ คู้ หน้า กาก,
 กาก ถาง,ย่าง เข้าไป ทำ กรุ้ม กริม,ย้ม ถไม,มี ใจ คอ
 (ยาก) ผม ค้องไม,ปฏิเสธ,เหตุที่ หา แต่ ทว่า,กะผม
 บอก,ไม หดอก ถ้อ หล่อน รู้จริง,สิ่ง ตัดย,ชัด เตี่ย พอ
 จะ มี ช้อ,ผิด ร้าย,ได้ อย่างไร ฯ ๔ คำ เจรจา

คะตุมไปง ๐ (ลูกคู่) ชุน กำจัด,อิด อูรา,แฉ้ง
 ชา ลัน (ชุน) อไร อย่างนั้น,อไร อย่างนั้น,กถัม ชันใหญ่
 มิ่ง บอก ตาม,ลู่จริต,ก็ ผิดไป (ยาก) สบถได้,ไม่ เชื้อ
 ก็ ตาม,ถาม หล่อน ดู ผม บอก จริง ๆ,บอก จริง ๆ,ทุก สิ่ง

หมด ไม่ มี บิด, ไม่ มี บิด, คิด ออกสู่ ผม บอก ชาว, ได้
 ทำ ย้อน, ถอน เป็น ครู มา หลอก คู่, แก่ ผิด, เด็กรัก ทุก
 อัน ผม บอก ทั้ง, ข้าง ผม, ผสม ผิด บอก ออกเทห์,
 ตาม จริง, ทุก สิ่ง อัน ที่ ได้ ทำ, เวลา ถัก, ไม่ วัทน เจอ
 ผม วัน, ส่นก แค้น, แต่ง แฟน ชี้ หดง ว่า คน, ขอบ ทาน, ข
 คร้าน บอก ผม เคย ออก, ทำ ถกร, ดอง ข้อน ถี่ ผม
 ไม่ บิด, ผม นาย จิตร, เรา ดี ๆ ไซ้ คน ที่, ท่าน ถ่า, ว่า จำ
 ดอง (ลูกคู่) ขุน กำจัด, ไซ้ ชัด, ไซ้เซ พัง แทบ ถ่ม
 คัง, ถถาน คน, ชัก ขน หยอง (ขุน) อไร ยัง ั้ง, กั้น ก
 เขย, เตี้ย ท่านอง จริง ๆ ของ, ว่า นาย จิตร, อย่า บิด
 กัน (จิตร) จริง แท้ ๆ, ดูนี่ แน่, อย่า โหยก เขยก
 ชื้อ โน เซก, ผม จะ ไซ้, ไม่ บิด ผัน ที่ รอง ทุน, ทั้ง ท่าน ขุน, ให้
 รางวัล เขา เซก นั้น, ขัน แมงก, ดัน แคลงใจ ไย ผม หลอก,
 ออก ทำ, เป็น ยาก เพราะ ผม หมก, มุ่น บท, อดไม่ ไหว

สำหรับเล่น, นคร ที่, ปรี่ดาตย์ พังแต่งใหม่, ทดตอง, ท่านของดู
 เออ แต่ ครั้น, ท่าน ชุน, ฉุน ชั่วชาติ เขาไม่ รัก, ผลัก ด่าดิ,
 อาฆาฏ ชุ้ ผม จึง ขยาก, ช่วย ท่าน ชุน, หนุน หา ชุ้ แต่ ไซ้
 ทำ, นำ อต ติ, คู่ ต่อ พราว ผม มา นี้, พบ แม่ศรี, นวดคนสวย
 ผม รัก ด้วย, รักจริง ๆ, ไม่ ทิ้งขว้าง ทราย งานไป, ไซ้ จะ ปรด,
 คด รคาง ผม บอก อย่าง, จริง จิตร, ไม่ บิด บัง นอกจาก
 นั้น, ท่าน ชุน, วุ่น สืบ อยู่ ก็ ตวง รั้ว, เป็น โฉน, อย่างไร มั่ง
 นี้ ขอรับ, เชก ผม ไซ้, ให้ ครบ ทั้ง คำ ผ่า เสื่อ, เหลือ ยัง, ที่
 รางวัด แล้ว เข็ญ ชุน, กำจัด, หนัก กะเตออก จึง ปรด เตือก,
 ภาไฮเตต, อย่า เห็น ชัน จะ ออก ฐ, ประคู หน้าต่าง, ทางไหน
 กัน ได้ ทั้ง นั้น, ปรดออกไป, อย่า ได้ กล้วย ๒๒ คำ เจริจา
 ดวง พระธาตุ คดี © (ลูกคู่) ชุน กำจัด, ยัด ธิง,

ยื่น ซึ่ง ทุต อยากรจะ พุด, ทุไม่ ออก, กตอก แต่ หิว เพราะ
 โมโห, โด กว่า ค่ำ, อ้ม อำนัว ใจ รรว, กตัว เจ้าของ, ึ่ง
 พัดัก ค่อย ๆ ย่าง, ออก ทาง, ปรคหึ่ง ใ่น ย่อง ๆ, ถด่า
 ถดัก, ไม่ กัก กัก (จิตร) ้าง เลื่อกตอก, ออกไป, ไม่ อื่อะทัก
 ถ้า ออก ทาง, นำ ต่าง ตัก, ฐักักะไร ึง ถดวก, พวก โยเคด,
 เว้น ค้อง วุ่น คัม ทำน ฐน, ใน ท้อง, ไม่ ค้อง โหด มุญแท้ ๆ,
 แม่ ฐรึ นวด, รอด กวนใจ หาไม่ ปรเดี้ยว, เลี้ยวได้, ฆอบใจ
 เอย ฐ ๖ คำ (ฐน กำจัด หน้า เมื่อย เข้าโรง)

นายจิตร แถง บัณฑิต

๑ “ให้ทุกข์ท่าน,ทุกข์นั้น,มัก ถึง ตัว”

รู้จัก ตัว,แต่ ฝน,คน จึง กัด

ให้ทุกข์ท่าน,ทุกข์นั้น,มัก หัน มา

ถึง ตัว พา,ตัว ขี้,ร่ำ ทรอม

มัน คิด ออก,เขาเรา,ไม่ เม่า หิง

คง รู้ถึง,ธรรมดา,อุตดำห์ ถนอม

เพื่อน ร่วม พ้า,ตามค คือ,ประนี ประนอม

ถกร ช้อม,ตักให้,ปลุกใจ เขย ข

บิต ม่าน

ศุภมัตต

